

Paardencrematorium Westerhout

26 Augustus kwam voor ons de dag waar geen enkele paardeneigenaar aan wil denken. Op deze dag kregen wij onverwacht het vreselijke telefoontje dat er een einde was gekomen aan de mooie tijd die onze lieve Oscar heeft gehad in het rushuis van de familie Lubbers. Na minstens 31 jaar is onze Okje niet meer.

Toch moeten we denken aan deze dag die voor iedereen een keer komt. Natuurlijk hebben we niet alles voor het zeggen. Je kunt niet beslissen over hoe en wanneer. Hoewel er nooit een goede manier of een goed moment is voor het overlijden van een geliefde, hadden we het heengaan van onze Okje zelf nooit beter kunnen plannen. Hij heeft de mooie zomer nog helemaal meegemaakt, hij was gezond had zijn vertrouwde lekkere dikke buikje op zijn dunne spaghetti beentjes en zat mooi in zijn altijd glimmende zomervacht. Hij had dus geen lang ziektebed gehad, en hij had ook niet van de kou en de regen weer van die stramme pootjes hoeven krijgen. De grootste beslissing was ons al uit handen genomen. We hebben niet hoeven wikken en wegen of halsoverkop naar Drenthe hoeven rijden, Oscar had een hersenbloeding gehad en is gewoon omgevallen in de wei.

Hij heeft daar niet lang alleen hulpeloos hoeven liggen, de veearts is direct gebeld en omringd door zijn vriendjes in de wei en de mensen die hem de laatste jaren met liefde hebben verzorgd is hij rustig ingeslapen.

En dan?

Dan komt er een gedeelte dat we wel kunnen plannen. Wat gebeurt er daarna met je kameraad die je bij leven alleen het beste van het beste gunde? Je stalde hem immers niet voor niets bij de familie Lubbers, waar het stro in de boxen echt elke dag schoon is! Waar hij naar hartenlust gras kon eten, of waar ze hem juist, net als Oscar, in het weiland voor de dikke paarden zetten tegen hoefbevangenheid. Precies, je weet net als wij een ding zeker, je lieve paardje gaat niet naar de slager. Natuurlijk mogen ze er ook geen honden- of kattenvoer van maken, zeker niet als je die beesten zelf ook hebt. Helaas mag je je paard niet in de achtertuin begraven.

Gelukkig is er nu een alternatief. Er is nog niet zo lang geleden een speciaal paardencrematorium gebouwd in Beverwijk. Daar is ook echt behoefte aan, nu de meeste dierencrematoria eenvoudigweg te klein zijn. Door het formaat van je paard zijn er wat praktische probleempjes bij een waardig afscheid. Maar dit crematorium heeft overal een waardige oplossing voor gevonden. Heel speciaal vond ik de oplossing voor het vervoer met een trailer met een uitschuif luchtbed waar ze je paardje op kunnen rollen. Geen gedoe met vorkheftrucks of getrek met touwen.

Voor de kosten hoef je het ook niet te laten, als je ziet wat je er allemaal voor terug krijgt. Je hoopt dat je paardje voor eeuwig blijft, en daar zou je al het geld in de wereld voor over hebben. Maar als hij dan toch heengaat kan je hem en jezelf een waardig afscheid geven voor het bedrag van een paar maanden stalling. Het is de moeite van het sparen waard!

Het crematorium kenmerkt zich door de persoonlijke aandacht en kennis waarmee ze de gehele uitvaart kunnen regelen. De verzorging van Oscar bij de Familie Lubbers ging naadloos over in de verzorging door de eigenaren van het crematorium. Dit viel me op in de mooie gekoelde afscheidsruimte waar Oscar op een lekker pak goudgeel stro lag met pas gekapte hoefjes alsof hij daar gewoon in zijn eigen stalletje was gaan liggen. Het zijn echt mensen waaraan je je paardje ook in leven zou toevertrouwen. Hun inspiratie voor hun werk halen ze uit de liefde die ze hebben voor hun eigen paarden.

Je kunt alles aan ze vragen en alle wensen met ze bespreken. Zo kunnen ze de as die overblijft voor je uitstrooien over zee. Maar wij hebben onze Okje mee naar huis genomen, want hij kon helemaal niet zwemmen, hij was soms al bang voor een grote plas. Wij hebben zelf een landje bij ons huis, en als het mooi weer wordt laten wij hem los op ons eigen landje, want er is niets mooiers dan je eigen paard weer bij huis. En daar op die eeuwige graslanden krijgt hij zijn eigen appeltjesboom en een treurwil (vindt hij allebei lekker).

Dag Okje, Dag knechie, Dag mannetje.

Susanna van Leeuwen